

VAN ABSBURG (*drukt haar hoofdje aan zijn borst*).

Corry! ... (*na een oogenblik*). Ik meende dat wij, ondanks veel verschil, sympathie voor elkaar voelden. Wij zijn een veertien dagen samen geweest, ik leerde je kennen, ik kreeg je niet lief en toch kon ik je niet vergeten. Ik was mezelf meester, ik ging weg. Daarna zagen wij elkaar nu en dan weer. Ik had geen woord van liefde tot je gesproken, maar ik had je duidelijk getoond dat ik je zou lief krijgen, als je een eind maakte aan al je flirtations, dat ik je zou liefhebben als ik kon gelooven niet alleen een mooi poppetje, een vreemd, kinderlijk vrouwtje, maar een kind met een hart te kunnen veroveren. Maar toen ik je nu terug zag na een langen tijd waarin ik toch geen enkelen dag leefde zonder te denken aan jou en aan jou 't meest, aan jou 't liefst van alles, toen ...

CORRY.

Toen, Frans?

VAN ABSBURG (*met moeite*).

Ik kwam van avond hier, vast besloten afscheid van je te nemen.

CORRY.

Had je dan nu al genoeg van me?

VAN ABSBURG.

Genoeg van je? Spreek toch anders, Corry.

CORRY (*na een oogenblik*).

Nu, ga je weg?

VAN ABSBURG (*hij vat haar handen*).

Corry?

CORRY.

Frans.

VAN ABSBURG.

Zou jij me zoo lief kunnen hebben dat je veel voor me over had?

CORRY (*lachje*).

Zelfopoffering?

VAN ABSBURG.

Ja.

CORRY.

Wat dan? Nooit meer flirten, Willem, Roze, Rijmberken en al mijn »adjudanten» ontslaan. Stilletjes met jou leven, afgezonderd van deze ijdele wereld.

VAN ABSBURG.

Meer dan dat.

CORRY (*werpt 't hoofd achterover, zucht en fluistert*) Nog meer.

VAN ABSBURG.

Corry, ben je bereid om met mij naar Indië ...

CORRY (*verwonderd*).

Naar Indië?

VAN ABSBURG.

Luister. Indien wij samen gelukkig zullen worden, moeten wij een geheel nieuw leven in een nieuwe omgeving beginnen. Dat is mijn vaste overtuiging. Ten tweede ben ik niet rijk. Ik weet dat jij en Johan zelf niet bijzonder veel liefde en achting voor je vader voelen kunt ...

CORRY (*lachje*).

Achting voor Papa!

VAN ABSBURG.

Welnu, ik wil geen verplichting aan dien man hebben. Ik wil voor mijn vrouw zorgen, zonder zijn hulp.

CORRY.

En omdat jij bespottelijk trotsch bent, moet ik naar dat gloeiende Apenland?

VAN ABSBURG.

Niet in de eerste plaats daarom.

CORRY.

Waarom dan? Omdat jij me niet vertrouwt hier in zoo'n diep verdorven omgeving.

VAN ABSBURG.

Omdat ik jou en mezelf gelukkig wil maken.

CORRY.

Omdat jij me wil »maken». Juist, jij wil me maken tot wat jij wilt. Maar ik wil niet vermaakt worden tot het ideaal van den dichter Beekmans of het ideaal van den strengen, geleerden Dr. van Absburg. Ik wil niet.

VAN ABSBURG.

Corry, heb je me lief?

CORRY.

Vraag ik jou om je te vermaken?

VAN ABSBURG.

Is dat 't zelfde?

CORRY.

Weet ik 't? Wat kan 't mij schelen, hoe of jij denkt en doet? Vraag ik er naar of jij zus of zoo zult willen leven of jij dit en dat en nog eens dat en dit voor mij zal over hebben? Wat komt dat er alles op aan als je elkaar liefhebt? Maar jij hebt mij niet lief, anders zou je mij willen hebben, zooals ik ben.